

Унірі попід землею жив свої тобіт. Ні, не в бризкій
єрудній вологій норі, але й не в сухій і порожній
піщаній норі: то була гойтська нора.
а отже — з усіма вигодами.

Ця гойтська нора була вирита у Притіку, відомому під цією
назвою на багато миль довкола, а гойта звали Торенном.

Торенинів вважали дуже статечними — не лише тому, що більшість
їх були вататі, але й тому, що вони ніколи не встравали в жодні
пригоди і не робили нічого несподіваного.

Але ця історія — саме про те, як Торен
устраїв таки у притіку і як йому, на
їого власний подив, довелося розійти і
казати речі цілком несподівані.

Хто такий гойт?

Ягадаю, сьогодні гойтів годилося б якось
описати, адже їх тепер стало мало і вони
почали триматись останньої від Великого
Народу, як вони називають нас.

Вони — маленькі, менші за гномів. Гойти
скільки до повноти: вони вягаються в усе
искраве і не носять взуття, бо від природи
ноги в них із товстими підошвами
і волохатенькі, з густим і
брүнатним волоссям.

Матусю цього гойта —
тосто Більбо Торенна —
була знаменита Беладонна
Тук. Час від часу хтось із Туків
вирушив на пошуки притіку.
Вони тихо зникали, і родина
залигдачувала що справу:
Туків були не такі статечні,
як Торенни.

Мавутъ Більбо, единий
її син Беладонна, хоч
ї виглядала та поводилася
точнісінько, як його лато,
але від Туків успадкувало
щось дивницьке, що лише
чекало нагоди проявитися.

